

Aliyyülâlâ

– HalistinKukul · 28 Temmuz 2012

Bir dost gördüm ki, sedâsı
Edâsından kat kat âlâ!
Öylesine bir sevdâsı
Vardı ki, aliyyülâlâ!

Pırıl pırıl paktı teni;
Çoktu, gerçekten, seveni!
Bir sır çepeçevre beni,
Sardı ki, aliyyülâlâ!

Şakıyan bir bülbül idi;
Karanfil idi, gül idi!
Dopdolu bir gönül idi;
Yârdı ki, aliyyülâlâ!

Bakmak hoştu çehresine;
Doyulmuyordu sesine;
Kor düşünce sînesine,
Hârdı ki, aliyyülâlâ!

Erdemli, mâsûm ve sâkin;
Sevmesi hem müthiş, lâkin,
Son noktasında idrâkin,
Nârdı ki, aliyyülâlâ!

Mevsim mevsim: Bahar, yaz, kış;
Kuş kanatlarında alkış!
Dar mekâna iniş-kalkış;
Ardı ki, aliyyülâlâ!

Boyandım hep rengârenge;
Dalıverdim ol âhenge.
Tutuşmam kendimle cenge,
Dârdı ki, aliyyülâlâ!

İstemem arkıt hiçbir naz;
Sevgi olsun yeter, biraz!
Gökten yağın beyaz beyaz
Kardı ki, alıyyülâlâ!

M.Hâlistin KUKUL